

Овие поими ќе служат како членови за споредување со оние кои за репродукцијата можат да се прочитаат во Кур'анот.

Да се стекне претстава за кур'анската содржина за оваа тема не е мала работа. Првата потешкотија доаѓа од распрсканоста по целата Книга на исказите кои се однесуваат на неа, на што веќе предупредивме; но тоа не е главната потешкотија. Она што овде уште повеќе може да го заведе истражувачот е проблемот на речникот. Навистина, во нашата епоха сеуште се распространети преводите и коментарите на некои пасуси кои на научниците при читањето можат да им пружат наполно погрешна претстава за кур'анската Објава за разгледуваната тема.

Така, мнозинството преводи го евоцира формирањето на човекот од “грушка крв”, “од прилепување”: еден таков исказ е наполно неприфатлив за научникот специјализиран во оваа област. Човекот никогаш немал такво потекло.

Во параграфот кој го третира вгнездувањето на јајцето во мајчиниот утерус ќе ги видиме причините заради кои одличните арабисти без научна култура се наведени да прават такви грешки. Една ваква констатација овозможува да замислиме колку е капитално поврзувањето на познавањето на јазикот и познавањето на науката за да се сфати значењето на кур'анските искази за репродукцијата. Кур'анот најпрво нагласува редоследни трансформации кои во мајчиниот утерус ги трпи ембрионот до крајот на бременоста.

**“О човеку, што те заведе од Господарот твој
Благороден!? Кој те создаде?... па те направи целосен
и складен, и Кој со посак Свој ликот ти го среди”.**

Кур'ан 82:6-8

“...и Он, секако, ве создава постепено”. Кур'ан 71:14

Покрај оваа мошне општа забелешка, кур'анскиот текст привлекува внимание на повеќе прашања кои се однесуваат на репродукцијата, а изгледа дека можат вака да се систематизираат: оплодувањето се врши благодарјќи на мошне мала количина на течност; природата на оплодувачката течност; вгнездувањето на оплоденото јајце и еволуцијата на ембрионот.

1. ОПЛОДУВАЊЕТО СЕ ВРШИ БЛАГОДАРЕЌКИ НА МОШНЕ МАЛА КОЛИЧИНА НА ТЕЧНОСТ

Кур'анот се враќа на овој поим единаесет пати, употребувајќи изрази кои ги наоѓаме во:

“Он го создаде човекот од капка (сперма)...” Кур'ан 16:4

Обврзани сме арапскиот збор *nutfat* да го преведеме со капка (сперма), со оглед на тоа што на француски (македонски) јазик нема наполно соодветен збор. Треба да кажеме дека овој збор доаѓа од глаголот кој значи истекува, капнува; тој служи да го означи она што може да остане во ведрото, кое веќе еднаш сме го испразниле. Тоа значи дека означува мошне мала количина на течност, оттаму е секундарното значење капка вода, овде - капка сперма, бидејќи зборот во еден друг стих е поврзан со зборот сперма.

“Не беше ли (човекот) капка семе, семе што се фрла?” Кур'ан 75:37

Овде зборот *manjuu* означува сперма.

Еден друг стих означува дека капката за која се работи е сместена на сигурно место (*quarar*), кое очигледно го означува гениталниот апарат. Бог вели:

**“...потоа како капка семе го стававме на место
сигурно...”** Кур'ан 23:13

Треба да додадеме дека квалификативот кој во текстот се однесува на ова сигурно престојувалиште (*makin*) е одвај преводлив, тој изразува поим за одлично, воздигнато, солидно утврдено место. Како и да е, се работи за место на растење на човекот во мајчиниот организам. Но, особено е битно да го нагласиме овој поим на мошне мала количина на течност која е потребна за оплодување, што е наполно во хармонија со она што ни е познато во наше време.

ПРИРОДАТА НА ОПЛОДУВАЧКАТА ТЕЧНОСТ

Кур'анот оваа течност, која обезбедува оплодување, ја спомнува со квалификативите кое би било интересно да ги испитаме:

а) “Сперма”, како што тоа пред малку го прецизираме (Кур'ан 75:37);

б) “Течност што се исфрла”: “(Човекот) создаден е од течност што се исфрла...” (Кур'ан 86:6);

в) “Лоша течност” (Кур'ан 32:8, 77:20).

Квалификативот лош (*mekin*) изгледа дека може да се интерпретира, но не од гледна точка на квалитетот на самата течност, туку повеќе во функцијата на фактот дека таа се исфрлува со завршувањето на уринарниот апарат позајмувајќи ја цевката низ која излегува урината.

г) “Смеса” или “она што е измешано” (*amsāg*): “Ние човекот го создадовме, навистина, од мешавина на семе...” (Кур'ан 76:2).

Многу коментатори, како професор Хамидуллах, во овие мешавини го гледаат машкиот и женскиот елемент. Тоа важи и за некогашните писатели кои не можеле да имаат поим за физиологијата на оплодувањето а посебно за тоа кои се нејзините биолошки услови кај жената; тие сметале дека зборот евоцира единство на спојување на два елемента.

Но, модерните коментари, како што е оној на Мунтахба, кој го издава Врховниот совет за Исламските работи во Каиро, го исправува овој начин на видување и забележува дека какпката сперма е “дотирана со различни елементи”. Коментаторот Мунтахба не се впушта во детали, но според мое мислење, неговата забелешка е сосема оправдана.

Кои се тие различни елементи на спермата?

Семената течност се образува од различни секрети кои потекнуваат од следниве жлезди:

а) тестиси (секрет на машката полова жлезда кој содржи сперматозоиди, издолжени клетки со долг камшик (опашка) кои пливаат во водената течност);

б) семени меурчиња: овие органи, резервоари на сперматозоиди, сместени близу до простатата, исто така имаат свој сопствен секрет, без оплодувачки елементи;

в) простата: таа лачи една течност која на спермата и го дава кремастиот изглед и нејзиниот специфичен мирис;

г) додатни жлезди на уринарните патишта: Cowperov-ите или Méryev-ите жлезди лачат густа течност, а Littérov-ите жлезди лачат слуз.

Такво е потеклото на овие “мешавини” за кои изгледа дека Кур'анот зборува.

Но, тоа не е сè. Кога Кур'анот зборува за оплодувачка течност, тој не информира за фактот дека човечкото потомство е обезбедено со нешто што може да биде извлечено од оваа течност. Тоа е значењето на стихот 8, поглавје 32: “А (Аллах) потоа, породот негов (човеков), го создава од суштината на лошата течност”.

Арапскиот збор кој овде е преведен со суштина, квинтесенција (*sulâlat*) означува предмет извлечен, излезен од некој друг, најдоброиот дел на некоја работа. Како и да го преведеме, секако се работи за дел од една целина.

Она што го предизвикува оплодувањето на јајцето и ја осигурува репродукцијата е една клетка со мошне издолжен облик, чија димензија се означува со броевите во мерилото од 1/10.000 милиметри. Само еден елемент меѓу повеќе десетици милиони кои човекот во нормални услови ги исфрлува (се проценува дека еден кубен сантиметар на сперма содржи 25 милиони сперматозоиди во нормалните услови на ејакулација од неколку кубни сантиметри), ќе успее да навлезе во јајцето; значителен број ќе остане на патот и никогаш нема да го помине патот кој од вагината води до јајцето низ празнината на матката и јајцеводот.

Значи дека многу незначителен дел извлечен од една течност, многу комплексна според својата формација, ќе ја манифестира својата активност. Според тоа, како да не бидеме фрапирани од согласноста помеѓу кур'анскиот текст и научните сознанија кои во нашата епоха сме ги стекнале во врска со овие феномени.

ВГНЕЗДУВАЊЕ НА ЈАЈЦЕТО ВО ЖЕНСКИОТ ГЕНИТАЛЕН АПАРАТ

Откако ќе биде оплодено во јајцеводот, јајцето слегува за да се вгнезди во внатрешноста на матката: тоа се вика вгнездување на јајцето. Кур'анот ја именува матката каде оплоденото јајце го завзема местото:

**“...и во утробите (матките) утврдуваме со посак Наш
до рок определен...”** Кур'ан 22:5

Зацврстувањето на јајцето во матката се остварува со развојот на ресичките, вистински продолжетоци на јајцето, кои како корените во земјата, од грлото на овој орган ќе го црпат она што е потребно за растење на јајцето. Овие производи буквално го закачуваат јајцето за матката. Нивното познавање му припаѓа на модерното време.

Ова закачување во Кур'анот се спомнува пет пати. Најпрво во двата први стиха од поглавјето 96:

**“Читај во името на Господарот твој кој создаде,
го создаде човекот од нешто што се закачува!”**

“Нешто што се закачува” е превод на зборот *'alaq*. Тоа е неговото првобитно значење. Значењето изведено од овде, “грушка крв”, често се наоѓа во преводите: тоа е неточност на која треба да се предупреди; човекот никогаш не поминал низ фазата на кашка крв. Истото тоа важи и за еден друг превод: “прилепување”, што исто така е неточен израз. Првобитното значење, да се присетиме, “нешто што се закачува” наполно одговара на денес добро утврдената реалност.

На овој предмет се потсетува во четири други стихови кои ги евоцираат редоследните трансформации од фаза на капка сперма до крајот на бременоста.

“...Ние, ве создадовме од...нешто што се закачува...” Кур'ан 22:5

**“Потоа капката семе Ние ја создадовме во нешто што
се закачува...”** Кур'ан 23:14

**“(Аллах*) ве создаде од капка семе, потоа од нешто
што се закачува...”** Кур'ан 40:67

**“Не беше ли (човекот) капка семе, семе што се фрла?
А по ова, нешто што се закачува, па го создаде и**

обличје му даде...” Кур’ан 75:37-38

Органот во кој се одвива бременоста е означен во Кур’анот, како што тоа го видовме, со зборот кој во арапскиот јазик се употребува за означувањето на матката. Во некои поглавја тој го добива терминот “сигурно место” (поглавје 23, стих 13, кој погоре е цитиран, и поглавје 77, стих 21). Во еден друг стих (поглавје 6, стих 98) се работи за човечкото сигурно престојувалиште изразено со терминот кој е многу близок на претходниот, и кој се чини дека поеднакво ја означува мајчината матка. Јас лично мислам дека значењето на стихот е такво, но неговата интерпретација далеку би не однела, а за тоа немамо доволно место во оваа студија.

Многу деликатна е и интерпретацијата на следниот стих:

”Ве создаде во утробата на мајките ваши, суштество по суштество, во три темнини...” Кур’ан 39:6

Модерните интерпретатори на Кур’анот овде ги гледаат трите анатомски слоја кои го штитат детето во текот на бременоста: перитонеумот, самата матка и обвивките на фетусот (плацентата, мембраната и амнионската течност). Должен сум да наведам нешто, за да овој стих биде потполн: интерпретацијата која овде е дадена не ми се чини анатомски спорна, но дали кур’анскиот текст навистина сакал ова да го каже?

4. ЕВОЛУЦИЈАТА НА ЕМБРИОНОТ ВО ВНАТРЕШНОСТА НА МАТКАТА

Таква каква што е опишана во Кур’анот, таа совршено одговара на она што денес го знаеме за некои етапи на развојот на ембрионот и не содржи ни еден исказ кој модерната наука би можел да го критикува.

По “она што се закачува”, (израз за кој видовме до која мерка е добро базиран), Кур’анот вели, ембрионот поминува низ фаза на месо (како издвакано месо), потоа се јавува коскено ткиво кое е обвиткано со месо (дефинирано со збор поинаков од претходниот кој значи свежо месо).

“(Ние) од нешто што се закачува создадовме парче месо (како издвакано); од парчето месо (како издвакано) создадовме коски, а потоа коските со (свежо) месо ги обвиткавме...” Кур’ан 23:14

Месото (како издвакано) е превод на зборот *muḡat*; месо (како свежо месо) *lam*. Оваа дистинкција треба да ја истакнеме. На почетокот, ембрионот е мала маса која, на просто око, во еден степен на нејзиниот развојот изгледа како издвакано месо. Коскениот систем се развива во внатрешноста на оваа маса, во она што се нарекува мезенхим. Формираните коски обвиткани се со маси на мускулатура: за нив се применува зборот *lam*.

Се знае дека во текот на ембрионалниот развојот некои делови изгледаат напивно диспропорционално во однос на она што подоцна ќе биде единка, додека пак другите остануваат пропорционални.

Зарем тоа не е значењето на зборот *muallak* кој значи “пропорционално обликуван” а употребен е во стихот 5 од поглавјето 22 за да го евоцира овој феномен?

“...Ние, ве создадовме од...нешто што се закачува...потоа од парче месо, пропорционирано и непропорционирано...”

Кур’анот исто така алудира на појавата на сетилата и стомакот:

“И (Аллах) ви дава и слух, и вид и срца...” Кур’ан 32:9

Тој алудира на формирањето на полот:

“Да, Он создаде елементи на пар: машко и женско, од семе кога ќе се закачи!” Кур’ан 53:45-46

Формирањето на полот исто така е евоцирано во поглавјето 35, стих 11, и во поглавјето 75, стих 9.

Како што кажавме, сите овие кур’ански искази треба да бидат споредени со знаењата утврдени во модерното време: нивната согласност со овие е очигледна. Но, исто така исклучително битно е да ги споредиме со општите верувања за овој предмет кои биле вообичаени во периодот на Објавата на Кур’анот, за да сфатиме до која мерка луѓето од тоа време биле далеку од тоа за овие проблеми да имаат гледишта слични со овие изложени во Кур’анот. Нема сомнение дека тие тогаш не знаеле да ја интерпретираат оваа Објава како што ние денес ја сфаќаме, бидејќи во тоа ни помагаат достигнувањата на модерната наука. Всушност, дури во текот на XIX век за овие прашања ќе се стекне нешто појасно мислење.

Во текот на целиот среден век митовите и шпекулациите без основа се наоѓале во основите на најразличните доктрини: тие биле во циркулација уште неколку векови подоцна. Се знае ли дека фундаменталната етапа во историјата на ембриологијата било Harvey-евото тврдење, 1651 од година, дека “сè живо доаѓа од јајцето” и дека ембрионот се формира постепено, дел по дел? Но, во оваа епоха, во која науката која се раѓала сепак во голем степен го користела неодамнешното откритие на микроскопот за предметот за кој се зборува, сеуште се зборувало за взаемните улоги на јајцето и сперматозоидот. Големiot натуралист Buffon припаѓал на кланот на овисти, меѓу кои Bonnet ја поддржувал теоријата за вметнувањето на зачетоците: така, јајникот на Ева, мајката на човечкиот род, би ги содржел зачетоците на сите живи суштества, вметнати еден во друг. Оваа хипотеза постигнала извесен успех во XVIII век.

Повеќе од еден милениум пред оваа епоха, во која во циркулација биле фантастични доктрини, луѓето го запознале Кур’анот. Неговите искази за човечката репродукција со едноставни термини изразувале основни вистини, за чие откривање на луѓето ќе им требаат толку векови.

*Аллах Единствен Бог (заб. прев.)

Контакт адреса:

e-mail: penastudentore@hotmail.com

Позајмено од: WWW.BECONVINCED.COM

*Ой како ќе го прочиташе ова,
овозможете и на другите да го направат истиот*

Печати:

Граѓанско здружение
Студентски Клуб

ЧОВЕЧКАТА РЕПРОДУКЦИЈА ВО КУР’АНОТ

Извадок од книгата:
“Библијата, Кур’анот и науката”
Автор: dr. Maurice Bucaille

Репродукцијата е тема за која секое одамнешно дело, штом барем малку се впушти во детаљи, неминовно изразува погрешни концепции. Во средниот век, дури и во периодот кој не е многу оддалечен, репродукцијата била окружена со разновидни митови и празноверија. Како и би можело инаку да биде, кога за разбирањето на нејзините сложени механизми на човекот му било потребно да ја запознае анатомијата, да го открие микроскопот и да се родат таканаречени основни знаења, со кои се напојувала физиологијата, ембриологијата, опстетриката и др. Во Кур’анот е напивно поинаку. Книгата на бројни места евоцира прецизни механизми и наведува сосема определени фази на репродукцијата, а во случај на нејзиното читање да не пружи ни најмал исказ проникнат со неточност. Сето тоа е изразено со едноставни термини лесно достапни на човечкото разбирање и напивно сообразни со она што ќе биде откриено многу подоцна.

Евоцирана во десетици кур’ански стихови, без било каков видлив ред, човечката репродукција е изложена со помош на искази од кои секој се однесува на едно или повеќе посебни прашања. Треба да ги прегрупираме за да се створи претстава во целина. Со тоа, овде, како и кај другите разгледувани теми, коментарот ќе биде олеснет.

ПОТСЕТУВАЊЕ НА НЕКОИ ПОИМИ

Неопходно е да се потсетиме на некои поими кои биле непознати во епохата на Објавата на Кур’анот и во вековите кои настапувале. Човечката репродукција се обезбедува со серија на процеси, заеднички за цицачите, на чиј почеток стои оплодувањето во јајководот на една јајце клетка која се одвоила од јајникот во средината на менструалниот циклус. Оплодувачкиот агенс е спермата на човекот или поточно сперматозоидот, бидејќи е доволна само една семена клетка: значи, за да се осигура оплодувањето, потребна е најмала количина од оваа семена течност која содржи сперматозоиди во огромен број (десетици милиони на еден полов однос). Течноста ја произведуваат тестисите и таа веднаш се складира во системот на резервоари и канали кои конечно излегуваат во уринарните патишта: додатните жлезди, распрскани долж овие последните, & додаваат на спермата суплементарен секрет без оплодувачки елементи.

Сместувањето на така оплоденото јајце се врши на прецизно место во женскиот генитален апарат: тоа се симнува низ јајцеводите во матката и се вгнездува во телото на матката каде што не се колеба буквално да се закачи вметнувајќи се во неа, во слузот и во мускулот, по формирањето на плацентата и со нејзината помош. Доколку, на пример, зацврстувањето на јајцето се случило во јајцеводот, наместо во матката, бременоста ќе биде прекината. Штом ќе стане видлив за голо око, ембрионот се укажува во вид на мала неоформена маса, на која изгледот на човечкото суштество примарно е неразграничив.